

2019/4

• Gergely Ágnes •

DÁVID

Gergely Ágnes

Dávid

*Michelangelo Dávidja
még pásztor, nem király.
A lehetőség zátonya
szívében nyitva áll.*

*Hogy dönt, ha emberéletem
kér a puszta vihar?
S jellemében a végletek
sorsa nem jót sugall?*

*A szépség önbatalmúlag
lesújthat, nagy király.
Isten vagy ember az urad,
de kegyelmet ne várj.*

*Am ki voltál, mezítelen
és szellemóriás,
túlel majd a végzetem
a néma látomás.*

(Folytatás az 1. oldalról)

valósabb, a költő zseniálisan megérezte – kölcsönös előnyökért járt Korrobori tánca. Ennek az ellenkezőjét nem állítja, állíthatja senki. S a leginkább a Horthy-rendszernek köszönhetően elüldözött, s majd elpusztított eleinkkel ellentétben már nem képezünk olyan figyelembe veendő súlyt, tömeget, táborot, hogy akár megakadályozzuk Horthy Miklós újra megtelepedését itt a Duna partján. Amellyel – erről sincs vita – egészségügyi és erkölcsi okokból nem élhetünk együtt. S ha már: milyen alapon akadályoznánk egy olyan „kollektív emlékezet” szabad létezését, amellyel, ha nem is mi, de a magyarság többsége azonosul?

Tehát a Horthy-szobor feladta a nemcsak keserű, de egzisztenciális okokból oly nehéz leckét. S remélem, a gúny legkisebb árnyalatát nem kihallva ebből: köszönet – mint minden feltáró tudásnak – érte.

Fontos palackposta a 85. oldalon!

